

Byszewo
Województwo
Kujawsko-Pomorskie

Kościół pw. Świętej Trójcy

Sanktuarium
Matki Boskiej Byszewskiej
(MB Królowej Krajny)

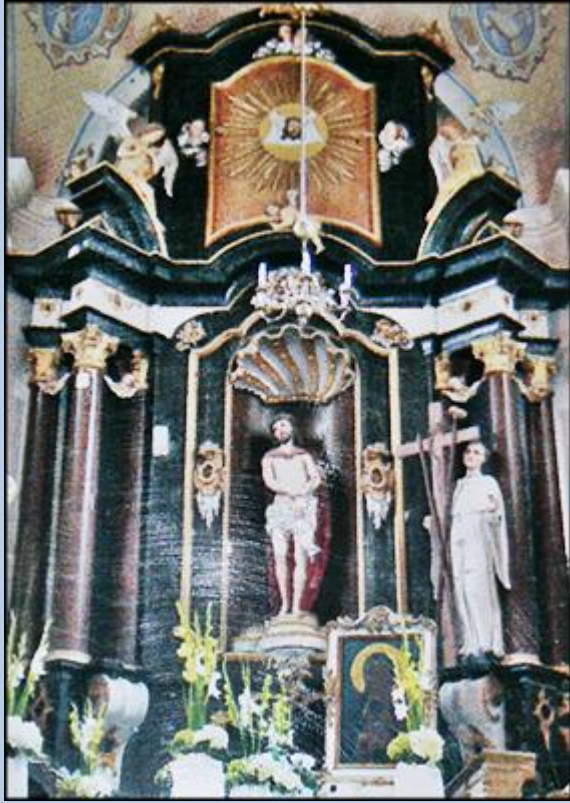
SANKTUARIUM

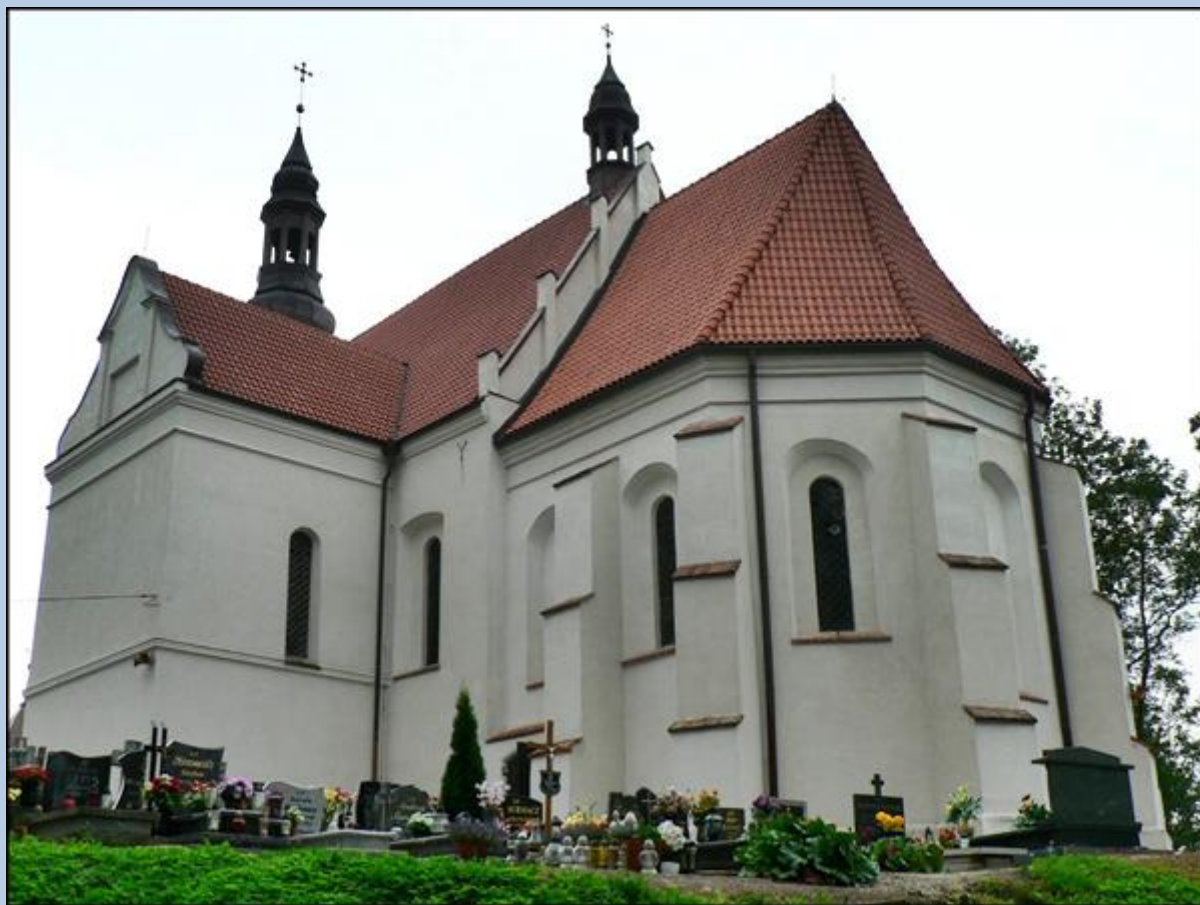
Parafia Byszewo istnieje prawdopodobnie już od schyłku XII wieku. Jednak pierwsza dokładna wzmianka o miejscowości pochodzi z połowy XIII stulecia, kiedy to Mikołaj Zbrożek, skarbnik księcia kujawskiego Kazimierza, przekazał Byszewo wraz z okolicznymi wioskami cystersom - przybyłym tu ok. 1253 roku zakonnikom. W 1283 roku zakonnicy uzyskali od księcia kujawskiego Ziemomysława przywilej lokacji miasta na prawie magdeburackim. Plan utworzenia, miasta nie został nigdy zrealizowany. Powodem było prawdopodobnie przeniesienie cystersów około 1288 roku do położonej w pobliżu wsi Smeysza, (Nowego Byszewa) od połowy XIV wieku zwanej już Koronowem. Najprawdopodobniej do przeniesienia swej siedziby nakłonili zakonników lepsze możliwości rozwoju dzisiejszego Koronowa, usytuowanego nad Brdą łączącą Wisłą, a tym samym z całym krajem oraz dogodniejsze względami strategiczne, umożliwiające skuteczną obronę przed najazdami krzyżackimi. W 1460 roku parafię wcielono do zakonu i aż do czasu jego sekularyzacji, czyli zświecczenia w 1828 roku, kolejni proboszczowie byszewscy wywodzili się z konwentu koronowskiego, sprawującego opiekę duszpasterską nad wsią. Ostatnim proboszczem, wywodzącym się z klasztoru cystersów koronowskich, był Kwiryn Mindak, zmarły w 1838 roku. Dziś parafia podlega diecezji pelplińskiej i należy do dekanatu koronowskiego. Pierwszy murowany byszewski kościół został wzniesiony najprawdopodobniej na przełomie XV i XVI wieku w stylu renesansowym. Uległ jednak zniszczeniu podczas pożaru. Pezostałości tej budowli posłużyły za zrąb nowej świątyni, zbudowanej w latach 1610-1663. Jego konsekracja odbyła się 22 lipca 1663 roku. W 2 połowie XVIII stulecia kościół został przebudowany i powiększony przez dodanie między innymi kaplic bocznych i umiejscowionej od zachodu kruchty. W tym kształcie byszewska świątynia przetrwała do czasów współczesnych. Dostęp do kościoła straża usytuowana od zachodu brama, mieszcząca się w wolnostojącej dzwonnicy z przełomu XVII i XIX wieku, włączonej w mur obwodowy ogradzający świątynię. Kościół w Byszewie, obok cudownego obrazu Matki Bożej, kryje w sobie wiele innych niezwykle drogocennych skarbów, w znacznej części pochodzących z 2 połowy XVIII wieku i reprezentujących styl rokoka. Ołtarz główny został wzniesiony na rzucie półelipsy z wolnostojącymi kolumnami, podtrzymującymi baldachim, którego uwieńczenie stanowi rzeźba gromowładnego Boga Ojca na kuli ziemskiej. Ołtarze boczne, usytuowane w narożach nawy: z prawej odnajdujemy ołtarz p. w. Najświętszej Marii Panny z wyobrażeniem tej sceny w obrazie głównym przedstawieniem św. Bernarda z Clairvaux w obrazie dolnym. Z lewej strony ołtarz p. w. Świętej Trójcy i św. Orędowników wyzwalających dusze czyśćcowe, z obrazem górnym ukazującym grzeszników proszących o wstawiennictwo Świętych Pańskich do Świętej Trójcy o wybawienie dusz. Dolny obraz przedstawia patrona Polski - św. Wojciecha. Kaplice boczne: przybudowane do korpusu nawowego od północy i południa. W południowej p. w. Męki Pańskiej oglądać możemy ołtarz Chrystusa Ecce Homo i dwóch cysterskich zakonników prezentujących narzędzia Męki Pańskiej. W północnej - p. w. Matki Boskiej Różańcowej znajduje się obraz Matki Boskiej ze św. Dominikiem i św. Katarzyną Sieneńską. Przy wejściu do kaplic bocznych od strony nawy, pod prowadzącymi do nich kilkustopniowymi, drewnianymi schodami, znajdują się krypty rodziny Chrzastowskich, na przestrzeni XVII i XVIII w. pełniące rolę wybitnych fundatorów świątyni w Byszewie. Po lewej stronie świątyni, tuż przed kaplicą północną znajduje się gabiota, w której umieszczone zostały, pochodzące z trzeciej ćwierci XVII wieku cztery portrety trumien i piętnaście herbów, namalowanych na wielobocznych blachach. W kruchcie kościoła warto przyrzeć się, wmurowanej po prawej stronie pańskie misie chrzcielne wykute w granicie, pochodzące prawdopodobnie z XIII wieku. Wielowiekową historię Sanktuarium dopełniła koronacja Matki Bożej Byszewskiej, dokonana 10 lipca 1966 roku przez ordynariusza diecezji chełmińskiej biskupa Kazimierza Kowal. W 2000 roku Sanktuarium w Byszewie zostało wyznaczone jako Jubileuszowe. Z tej okazji Pielgrzymi i Parafianie ufundowali Hymn na odświeżanie i zasłanianie obrazu Pani Byszewskiej.

M MATKI BOŻEJ BYSZEWSKIEJ

zdjęcia: **Jan Nitecki**

zdjęcie w czerwonej obwódce zapożyczono z:

http://www.sanktuariumbyszewo.eu/images/phocagallery/Sanktuarium/thumbs/phoca_thumb_1_zwiastowanie3.jpg